

عنوان مقاله:

مدیریت پایدار تلفیقی در کشاورزی

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت و توسعه کشاورزی پایدار در ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسنده:

الهام عظیمی - کارشناس ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و ت

خلاصه مقاله:

زمانی که انسان کشاورزی را شروع کرد جمعیت روند رو به رشد به خود گرفت و رشد فزاینده جمعیت نیازمند تولید مواد غذایی بیشتری بود که این نیز به نوبه خویش موجبات تبدیل منابع و افزایش سطوح زیر کشت و شدت عملیات و استفاده از مواد شیمیایی به جهت افزایش عملکرد در واحد سطح شده است. تولید مواد غذایی کمی و کیفی جمعیت انسانی تا کنون دارای اثرات زیست محیطی مخربی بوده است که از آن جمله آنها می توان به صید بیش از اندازه، چرای مفرط، فرسایش خاک، و کاهش مواد آلی و از دست رفتن حاصلخیزی خاک ها، جنگل زدایی، کاهش تنوع و ذخایر ژنتیکی، افزایش بیماری ها، آلودگی آب، هوا و مواد غذایی ناشی از مصرف مواد شیمیایی، تغییر اقلیم، تخریب لایه ازن و ... اشاره کرد. بر این اساس کشاورزی پایدار برای حصول تولید در دراز مدت و سازگار با محیط، بر نهاده های کم انرژی و مقادیر کم مواد شیمیایی متکی است و نتیجه آن تولید محصول و غذای سالم تر برای انسان است. استفاده از شیوه های مدیریت مناسب نقش موثری در پایداری نظام زراعی ایفا می نماید و منجر به حفاظت محیط زیست و منابع خاک می شود. به این منظور می توان از روش های تلفیقی موجود از قبیل تناوب زراعی، مدیریت تلفیقی آفات، شخم حفاظتی، مدیریت کنترل علف های هرز، کیفیت آب (بهبود آبیاری، حفاظت آب و ...) چرای دام در مزرعه، مدیریت مواد غذایی، جنگل زراعی و حفاظت خاک (کود حیوانی، سبز و محصولات پوششی) و ... استفاده کرد. تداوم رشد جمعیت و نیاز روز افزون مواد غذایی از یک طرف کاهش منابع باید برای تولید و تامین مواد غذایی پیشتر از طرف دیگر، ایجاب می کند که با تدبیر، تفکر و برنامه ریزی منسجم و هدفدار و با تلفیق ماهرانه موثر مدیریتی هم غذایی کمی و کیفی امروز مردم را تامین کنیم و هم منابع عظیم خدادادی را سالم و کارا تحویل نسل های آینده دهیم.

کلمات کلیدی:

مدیریت پایدار، کشاورزی پایدار، مدیریت تلفیقی، حفاظت خاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/72954>

